

ת"פ 67193/02/19 - מדינת ישראל נגד אלברט ביטון, יצחק ביטון

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 67193-02-19 מדינת ישראל נ' ביטון(עציר) ואח'

בפני בעניין: כבוד השופט עמי קובו
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. אלברט ביטון (עציר)
2. יצחק ביטון (עציר)

הנאשמים

ב"כ המאשימה: עו"ד גבי פאר

ב"כ הנאשם 1: עו"ד רמי כלילי

ב"כ הנאשם 2: עו"ד יעקב פלומ

גזר דין

רקע

1. הנאשמים הורשעו בהתאם להודאתם בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן:

הנאשם 1:

א. **החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית**, עבירה לפי סעיף 7(א) ביחד עם סעיף 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן: "הפקודה").

הנאשם 2:

ב. **סיוע להחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית**, עבירה לפי סעיף 7(א) ביחד עם סעיף 7(ג) רישא לפקודה וביחד עם סעיף 31 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 10.2.19 בשעת אחר הצהרים, **החזיק הנאשם 1, והנאשם 2 סייע לו, ברכב מסוג מיצובישי (להלן: "המיצובישי") שחנה בעיר פתח תקווה סמים מסוכנים** כמפורט להלן:

א. **סם מסוכן מסוג חשיש במשקל כולל של 857.92 גרם.**

ב. **סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל כולל של 569.08 גרם.**

ג. **סם מסוכן מסוג DELTA 9 THC בנפח כולל של 15 מ"ל.**

ד. **1,084 טבליות של סם מסוכן מסוג MDMA .**

ה. **283 יחידות של סם מסוכן מסוג LSD.**

ו. **סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל כולל של 41.99 גרם.**

באותה עת הגיעו הנאשמים יחדיו ברכב מסוג אאודי כאשר הנאשם 1 נוהג ברכב והנאשם 2 יושב במושב לידו וחנו ליד רכב מסוג מיצובישי. הנאשם 1 המתין ברכב והנאשם 2 ניגש למיצובישי ופתח את הרכב באמצעות מפתח שהיה בידו, פתח את תא המטען, לקח דבר מה בצבע לבן, סגר את תא המטען ושב לאאודי והשניים החלו בנסיעה. **במהלך הנסיעה החזיק הנאשם 1 ברכב האאודי סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 50.139 גרם (להלן: "הקוקאין הנוסף") והנאשם 2 סייע לו בכך.** זמן קצר לאחר נסיעתם עצרו שוטרים את הנאשמים כשברשותם הקוקאין הנוסף. בעת המעצר השליך הנאשם 1 את הקוקאין הנוסף אל מתחת לרכב האאודי .

3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשמים הודו והורשעו בכתב האישום המתוקן. בין הצדדים לא הייתה הסכמה לעניין העונש.

טיעוני הצדדים

4. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד גבי פאר, הנאשמים פגעו בערכים מוגנים של הגנה על הציבור מפני הנזקים הישירים והעקיפים הנגרמים בעקבות שימוש בסמים. לעבירות הסמים יש פוטנציאל נזק רב שכן השימוש בסמים גורם במקרים רבים לביצוע של עבירות נלוות. מדובר ברף גבוה של פגיעה בערך המוגן וזאת לאור סוגי הסמים וכמותם. לא בכדי קבע המחוקק עונש מאסר מרבי של עד 20 שנות מאסר. בעניין הסיוע נקבע שלמעט החריגים, עונשו של המסייע יעמוד על מחצית מעונשו של המבצע העיקרי, ובעניינו עונש מרבי של 10 שנות מאסר. הפסיקה קובעת שעל בית המשפט למגר את נגד הסמים ובפרט כשמדובר בסמים קשים ויש להיאבק בתופעה זו על ידי הטלת עונשים מרתיעים של עונשי מאסר ממושכים. הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כוללות את סוגי הסמים - חשיש, קנאביס, LSD, MDMA וקוקאין. די בהחזקת אחד הסוגים כדי להורות על עונש מאסר ממושך, לא כל שכן החזקתם של כל הסוגים האלו ביחד. מדובר בכמויות גדולות של סמים כשבין היתר החזיק הנאשם 1, בסיוע הנאשם 2, 90 גרם של סם מסוג קוקאין. קיים מרכיב מהותי של תכנון מוקדם. העובדה שהנאשמים העמידו בפתח תקווה רכב ואחסנו בתוכו את הסמים, כאשר פורמלית הרכב אינו רשום על שםם, וכשהם זקוקים לסמים הם מגיעים לרכב החונה ובו הסמים ונוטלים ממנו את הסם. השיטה הזו מלמדת על תחכום ותכנון מוקדם. הנאשם 1 הורשע בביצוע עבירות החזקת הסמים והנאשם 2 בסיוע לו. מדובר בסיוע ברף הגבוה ביותר במעגל הפנימי, על גבול הביצוע בצוותא, ולאור עובדה זו אין מקום לפער עונשי משמעותי בין הנאשמים. המאשימה עתרה למתחם עונש לנאשם 1 הנע בין 3.5 ל-5.5 שנות מאסר בפועל ומתחם עונש לנאשם 2, מחצית מכך. עברו הפלילי של הנאשם 1 כולל 9 הרשעות קודמות במגוון עבירות, לרבות עבירות סמים. לחובת הנאשם 2 עבר פלילי הכולל 6 הרשעות קודמות בשלל תיקים ובכללם החזקת מקום להימורים, הפרעה לשוטר, אלימות ועבירות סמים. הנאשם 2 ריצה שני עונשי מאסר. ניתן ללמוד מעיון ברישומם הפלילי של הנאשמים שמדובר בעבריינים, שהליכים פליליים קודמים, כולל עונשי מאסר ועונשים מותנים, לא הרתיעו אותם מלשוב ולבצע עבירות. אמנם הנאשמים הודו ולקחו אחריות, אך יש לתת הדעת לכך שמדובר בנאשמים רציוויסטים שהוכיחו שאין שום אפיק שיקומי בעניינם. המאשימה עתרה להכריז על הנאשם 1 "סוחר סמים", ולהשית עליו עונש של 4.5 שנות מאסר, מאסר

על תנאי, פסילה בפועל ממושכת ופסילה על תנאי, והפעלת עונש המאסר המותנה במצטבר. על הנאשם 2 עתרה המאשימה לעונש של 3 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס.

5. לטענת ב"כ הנאשם 1, עו"ד רמי כלילי, אין מקום להכריז על הנאשם 1 כסוחר סמים, שכן הוא הורשע בעבירת החזקת סמים בלבד ללא כל אינדיקציה לסחר בסמים, לא נעשתה פעולת סחר, לא נעשתה חלוקת הסמים ולא התקבל מידע או מכירות בפועל. הנאשם 1 לקח אחריות מהרגע הראשון ואמר שהסמים הם שלו. מדובר באדם כבן 53, שנסיבות חייו קשות מאוד. במהלך השנים מצבו הבריאותי, הנפשי והפיזי הדרדר קשות והוא היה מאושפז מספר פעמים. הנאשם 1 מוכר כמקבל סם באישור, מצבו הפיזי קשה מאוד, סובל מבעיות בגב, ברגליים, בכיס המרה. נוטל כדורים חזקים. מדובר במי שמוכר כצורך סמים במשך שנים רבות בגלל מצבו. יש להתחשב בפסיקה ובמצבו הרפואי וכן בעובדה שאיבד את בנו הצעיר לפני מספר שנים. מדובר בנסיבות אישיות קשות בהן יש להתחשב ולקבוע את הרף הנמוך בענישה. לעניין הקנס מצטרף לטענות ב"כ הנאשם 2.

6. לטענת ב"כ הנאשם 2, עו"ד יעקב פלומו, שני הנאשמים נוטלים אחריות על כתב אישום שתוקן לקולה בשל קשיים ראייתיים. ההגנה חולקת על טענת המאשימה שחלקו של הנאשם 2 כמסייע הוא ברף הגבוה - על סף המבצע בצוותא. מכתב האישום המתוקן עולה שהסיוע של הנאשם 2 בא לידי ביטוי במודעות שלו להחזקת הסם, מודעותו שהסמים נמצאים ברכב. הנאשם 2 לוקח משהו מהרכב שנחזה להיות סם, אולם אין בכתב האישום כדי להצביע שאותו חפץ היה סם. נסיבותיו האישיות של הנאשם 2 קשות, הוא בחר להיוותר במעצר הגם שהייתה לו אפשרות להשתחרר, כיוון שאביו החולה עצור אף הוא עמו בבית המעצר. לנאשם משפחה גרעינית מצומצמת לאחר מות אחיו בתאונת דרכים, וכיום 2 מתוך 3 בני המשפחה עצורים תקופה ממושכת.

הנאשם 2 לא התנגד למעצר, לא השליך את הסם ולא הרחיק עצמו מהרכב במעמד החקירה. הנאשם נטל אחריות וחסך זמן שיפוטי. מבחינת הנזק - הסמים נתפסו והם לא הופצו לרוב כך שלא נגרם נזק בפועל. לא ניתן לראות כל תכנון מוקדם לעבירה, מעבר לאחסון הסם, אין אינדיקציה לקשירת קשר ולכן לא ניתן לקבוע שהיה תכנון.

הרשעתו האחרונה של הנאשם 2 היא משנת 2013 בגין עבירה שבוצעה בשנת 2011. אין כלפיו מאסר מותנה, כך שמדובר במי שבמשך 7 שנים ערך שינוי והוא אף עתיד להינשא.

ההגנה מתנגדת לעתירת המאשימה ביחס למתחם העונש שכן הפסיקה שהציגה המאשימה אינה מגיעה לרף התחתון שאותו מבקשת כיום. מתחם העונש לשיטת ההגנה לעבירה המושלמת נע בין 15 ל-30 חודשי מאסר והנאשם 2 כמסייע צריך להיות מחצית מכך. יש להתחשב בתקופת המעצר הממושכת במסגרתה הוא סועד את אביו, יש להתחשב גם ברכיב הכלכלי שכן המשפחה במצב כלכלי קשה, נתמכים על ידי חברים. אם יוטל עליהם קנס, הרי שבהעדר יכולת לשלמו, הם יאלצו לשאת בימי מאסר נוספים חלף הקנס, ולכן מבוקש להסתפק בעונש של התחייבות כספית משמעותית.

7. הנאשם 1 ציין כי הוא חולה במצב פסיכיאטרי לא טוב, צורך סמים. מאז שבנו נפטר הוא שרוי בדיכאון, מוכר למחלקת הרווחה ומטופל על ידי פסיכיאטר פעם בשבוע. צריך טיפול.

8. הנאשם 2 נטל אחריות למעשיו, והבהיר את נסיבות חייו הקשות. בגיל 7 טופל על ידי אדם שהיה מעשן חשיש וחווה מצבים קשים וניסה לתמוך בו לאורך השנים. נסיבות חייו קשות, וכך גם נסיבות חייו

של אביו. הוא עשה טעות ומצטער עליה, מבקש שיוקל בעונשו, וחלף זאת יושת עליו תנאי ממושר. מבקש שלא יכונה עבריין, אלא אדם שעשה פשע ומצטער עליו. החיים הובילו אותו למקומות כאלה. אמו ואחותו אינן תומכות בו. היה בקשר עם בחורה, אך כיום הם בנתק.

9. לאחר שנשמעו טיעוני הצדדים, **הוכרז הנאשם 1 "סוחר סמים"**.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

10. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.

11. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו הם הגנה על הציבור מפני הנזקים הנלווים לשימוש בסמים מסוכנים. נזקי הסמים כוללים נזקים ישירים למכורים לסמים, אשר פעמים רבות נופלים כנטל על החברה, ונזקים עקיפים שנגרמים כתוצאה מביצוע עבירות על ידי המכורים לסמים כדי לממן את רכישתם.

12. על חומרת העבירה ראו בע"פ 211/09 **שמעון אזולאי נ' מדינת ישראל** (22.6.10):

"על חומרתה המופלגת של עבירת החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית אין צורך להכביר מילים, ולא כל שכן כך הוא כאשר מדובר בכמות כה גדולה של סמים מסוג זה. הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכול, לשרת את מטרת הגמול לעבריין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרות הגמול והרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים."

13. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה היא **ברף גבוה** וזאת בהינתן כמות הסמים ומגוון הסמים השונים - **92 גרם קוקאין, 1,084 טבליות MDMA, 283 יחידות LSD, 857 גרם חשיש, 569 גרם קנבוס ו-15 מ"ל DELTA 9 THC**.

14. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לכך שמדובר בעבירה שקדם לה תכנון הנלמד מעצם החזקת כמות גדולה של סמים מסוגים שונים, הנמצאים ברכב חונה, שאליו מגיעים הנאשמים ברכב אחר, נוטלים ממנו דבר מה וממשיכים בדרכם כשבחזקתם סמים. חלקו היחסי של הנאשם 1 הוא המרכזי והוא זה שהחזיק בסמים. חלקו היחסי של הנאשם 2 קטן יותר, בהיותו מסייע להחזקת הסמים. הנזק הצפוי להיגרם מביצוע העבירה הוא רב לנוכח מגוון סוגי הסמים וכמותם המשמעותית. אילו כמות זו של סמים הייתה מופצת לציבור, היה נגרם נזק רב למשתמשים בסמים וכן לציבור הרחב, הואיל וסמים מסוגים אלה הם מחוללי פשיעה. הסיבות שהביאו את הנאשמים לבצע את העבירה הן בצע כסף וניסיון להשיג רווח כספי מהיר.

15. בכל הנוגע למדיניות הענישה הנוהגת יש לתת את הדעת לכך שבמספר פסקי דין חזר בית המשפט העליון על קביעתו לפיה במקרים העוסקים בהחזקת סם מסוכן מסוג הרואין או קוקאין שלא לצריכה עצמית, בכמות של עשרות גרמים, נע טווח הענישה בין שלוש לחמש שנות מאסר (ראו למשל, ע"פ 4592/15 **פדידה נ' מדינת ישראל** [8.2.16], פסקה כה).

בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. בע"פ 6277/14 **משלטי נ' מדינת ישראל** (2.2.15) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, והחזקת כלים. הנאשם החזיק סם מסוג קוקאין במשקל של 51 גרם, וכן חומר נוסף שאינו סם מסוכן במשקל של 10 גרם, לצד שקיות ומשקל אלקטרוני. **נקבע מתחם ענישה של 3 עד 5 שנות מאסר בפועל**, ונגזר על הנאשם, בעל עבר פלילי מכביד, **4 שנות מאסר בפועל** (וכן הופעל מאסר על תנאי, שמתוכו שנה אחת במצטבר. סה"כ 5 שנים).

ב. בע"פ 1932/15 **בן סעדון נ' מדינת ישראל** (17.4.16), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, השמדת ראייה והפרעה לשוטר. הנאשם החזיק בביתו סם מסוג MDMA (446 כדורים), חשיש (במשקל של 406.7 גרם), קוקאין (במשקל של 26.4 גרם). הנאשם סירב לפתוח לשוטרים שהגיעו לביתו את דלת הבית והשליך סמים מסוכנים מסוג חשיש וקוקאין לאסלת השירותים והשמידים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין 18 ל- 60 חודשי מאסר בפועל. נאשם בעל עבר פלילי מכביד. הנאשם שולב בקהילה טיפולית לגמילה מסמים שאותה עזב על דעתו לאחר מספר חודשים. בית המשפט המחוזי נתן דעתו לפגיעה הצפויה מעונש מאסר להליך הטיפולי שאותו עבר הנאשם והשית על הנאשם **עונש של 42 חודשי מאסר בפועל** לצד קנס בסך 15,000 ₪. בית המשפט העליון קבע כי **רמת הענישה שנקבעה בפסיקה כשמדובר בהחזקת סמים מסוכנים שלא צריכה עצמית, בכמות של עשרות גרמים, נעה בין 3 ל-5 שנות מאסר בפועל** לצד הטלת קנס כספי ואין מקום להתערב בעונש שנגזר.

ג. בע"פ 1313/14 **בהתימי נ' מדינת ישראל** (9.6.15), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. הנאשם עורר חשדם של שוטרים בעת הלך ברחוב ביפו וכשראה את השוטרים זרק חבילה ובה 50 גרם של סם מסוג קוקאין עטופה בנייר כסף. נאשם בעל עבר פלילי מכביד. בית המשפט המחוזי השית על הנאשם עונש של **42 חודשי מאסר בפועל** והופעל מאסר מותנה בן 10 חודשים במצטבר (בסך הכל 52 חודשי מאסר בפועל).

ד. בע"פ 8820/14 **שחר נ' מדינת ישראל** (17.5.15), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. הנאשם החזיק בביתו סם מסוג קוקאין (במשקל כולל של 112.3 גרם) וסם מסוג חשיש (במשקל של 3.7 גרם). הוצג הסדר טיעון בו הוסכם כי המאשימה תטען לעונש של 36 חודשי מאסר. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הנע בין 3 ל-5 שנות מאסר בפועל** והשית על הנאשם, צעיר בעל נסיבות חיים קשות ועבר פלילי, המבקש להשתקם, עונש ברף העליון של הסדר הטיעון, של **36 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית. **בית המשפט העליון קבע כי רמת הענישה שנקבעה בפסיקה כשמדובר בהחזקת סם מסוג הרואין או קוקאין, שלא לצריכה עצמית, בכמות של עשרות גרמים, נעה בין 3 ל-5 שנות מאסר**. בהתאם לכך, אישר את מתחם העונש ואת העונש שהוטל על הנאשם.

ה. בע"פ 5374/12 **אברג'יל נ' מדינת ישראל** (9.1.13), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית. הנאשם החזיק בסם מסוג קוקאין,

באריזות נפרדות, במשקל כולל של 43 גרם. נאשם בעל עבר פלילי, אך לא בעבירות סמים. בית המשפט המחוזי השית על הנאשם **עונש של 36 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט העליון קבע כי העונש אינו חורג מרמת הענישה המקובלת וכי בית המשפט המחוזי נתן דעתו לנסיבותיו האישיות של הנאשם ודחה את הערעור.

ו. בע"פ 2279/15 **בורחוב נ' מדינת ישראל** (31.1.16), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית והחזקת סמים לצריכה עצמית. הנאשם החזיק בביתו ובחצר סמים מסוכנים מסוג קוקאין במשקל כולל של כ-51 גרם, סם מסוג חשיש במשקל כולל של 9.4 גרם וכן 293 טבליות של סם מסוג MDMA. במועד נוסף החזיק בביתו סם מסוג חשיש במשקל של 10.7 גרם. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הנע בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל** והשית על הנאשם עונש של **28 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון קבע כי מדובר בעונש ראוי ומאוזן.

ז. בע"פ 9910/17 **גריפולינה נ' מדינת ישראל** (3.5.18), בית המשפט העליון דחה את ערעורם של זוג נאשמים אשר הורשעו על פי הודאתם בעבירה של החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית. הנאשמים, בני זוג, החזיקו בביתם סמים מסוכנים - הנאשמת החזיקה סם מסוג הרואין במשקל של 40.15 גרם וסם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 54.9 גרם והנאשם החזיק בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 21.75 גרם וסם מסוג חשיש במשקל של 3.26 גרם. בית המשפט המחוזי קבע בעניינה של הנאשמת **מתחם עונש הנע בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל** ובעניינה של הנאשם **מתחם עונש הנע בין 15 ל-36 חודשי מאסר בפועל** והשית על נאשמים עונש של **24 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון קבע כי העונש שהוטל על הנאשמים הולם ועולה בקנה אחד עם מדיניות הענישה הנוהגת.

ח. בע"פ 8731/12 **דניאלי נ' מדינת ישראל** (11.4.13), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, שיבוש מהלכי משפט והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. הנאשם נסע ברכב עם אחר כשהוא החזיק בחבילה ובה 992 טבליות של סם מסוג MDMA. שוטרים סימנו לו לעצור והנאשם השליך את חבילת הסמים מרכב. בחיפוש שנערך בביתו של הנאשם נמצא סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 92.8 גרם ו-500 ריבועי נייר של סם מסוג LSD. בית המשפט המחוזי השית על הנאשם, הסובל מתסמונת פוסט טראומטית ובעניינה המלצה טיפולית של שירות המבחן, עונש של **22 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון קבע אין מדובר בעונש חמור והבהיר כי אין מקום להקל ראש בעבירות סמים ובפרט בנסיבות אלה.

17. עיינתי בפסיקה נוספת שהוגשה על-ידי ההגנה, שבה בחלק מהמקרים אף הוטלו עונשים של עבודות שירות, ואולם סבורני כי מדובר במקרים חריגים שבהם על-פי רוב התקיימו שיקולי שיקום, שאינם רלוונטיים למקרה דנן.

18. בכל הנוגע למתחם בעניינה של הנאשם 2, מובן הדבר שהמתחם נגזר מהמתחם של הנאשם 1, ומחלקו היחסי כמסייע לדבר עבירה.

19. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), אני קובע כי **מתחם העונש ההולם בעניינה של הנאשם 1 הוא החל מ-32 ועד ל-62 חודשי מאסר בפועל וכי מתחם העונש ההולם בעניינה**

של הנאשם 2 הוא החל מ-16 ועד ל-32 חודשי מאסר בפועל.

20. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים חריגה מהמתחם, לחומרה או לקולה.

גזירת העונש המתאים לנאשם

21. בגזירת העונש המתאים לנאשמים, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן**

קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שמדובר בנאשמים שהם אב ובנו (הנאשם 1 הוא אביו של הנאשם 2), הנאשם 1 כבן 53, סובל כפי הנראה מבעיות רפואיות ונפשיות שונות (אודותיהן לא הוגשו מסמכים רפואיים) אשר החמירו מאז נהרג בנו בתאונת דרכים (אף בעניין זה לא נמסרו פרטים או הוגשו מסמכים). צורך סמים מזה שנים רבות. סביר כי עונש מאסר ממושך יקשה עליו לנוכח מצבו הרפואי כמתואר. עברו הפלילי של הנאשם 1 כולל 9 הרשעות קודמות, 4 מהן התיישנו ואולם לא נמחקו, בעבירות סמים ואלימות. הרשעתו האחרונה בגין עבירת החזקת סמים לצריכה עצמית משנת 2017 ובגזר הדין הוארך עונש מאסר מותנה, שהוא חב הפעלה בהליך הנוכחי. הנאשם 2 כבן 28, אף הוא התמודד עם נסיבות חיים מורכבות. עברו הפלילי של הנאשם 2 כולל 6 הרשעות קודמות עוד מאז היותו נער, ובכללן עבירות סמים ואלימות. הרשעתו האחרונה משנת 2013. הנאשמים הודו באשמה ונטלו אחריות מלאה לביצוע העבירה. עוד יש לתת את הדעת לכך ששני הנאשמים עצורים עד תום ההליכים מזה תקופה ממושכת.

22. עוד יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** וזאת בהינתן עברם הפלילי של הנאשמים כשעונשי מאסר וענישה צופה פני עתיד, לא הרתיעו אותם מלשוב ולבצע עבירות.

23. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשמים עונש בחלק הנמוך יחסית של המתחמים שנקבעו בעניינם, אך לא בתחתית המתחם. בעניינו של הנאשם 1 יש להורות על הפעלת עונש המאסר על תנאי של חודשיים, במצטבר. כמו כן, הואיל והעבירה בוצעה למטרה כלכלית, יש להשית על הנאשמים קנס כספי, תוך התחשבות במצבם הכלכלי והאישי הקשה, ובעונש המאסר שנגזר עליהם.

24. **בכל הנוגע לחילוט שני כלי הרכב:** רכב מסוג מיצובישי מ.ר: 73-450-83 ורכב מסוג אאודי מ.ר. 64-140-34, הנאשמים לא התנגדו לחילוטם ובהמשך עוד בטרם נשמעו טענות צד ג', הודיעה המאשימה שהטוענת לזכות על רכב האאודי, הודיעה כי אין לה כל עניין ברכוש התפוס. מכאן, שיש להורות על חילוט הרכבים.

סוף דבר

25. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם 1 את העונשים הבאים:**

א. **40 חודשי מאסר בפועל**, אשר מניינם מיום מעצרו (13.2.19).

ב. הפעלת עונש המאסר המותנה למשך חודשיים אשר ניתן בת"פ 15-06-46911 והוארך בשנתיים נוספות בת"פ 17-04-23588 וזאת במצטבר לעונש המאסר שהוטל עליו, כך שהנאשם 1 **יישא בעונש מאסר בפועל של 42 חודשים.**

ג. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת סמים מסוג פשע.

- ד. 4 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנה מיום שחרורו ממאסר על עבירת סמים מסוג עוון.
- ה. 12 חודשי פסילה על תנאי מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה של נהיגה תחת השפעת סם או עבירה לפי התוספת הראשונה או השנייה לפקודת התעבורה.
- ו. **קנס כספי בסך של 10,000 ₪** או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.6.20. אם לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מידי.
- ז. **חילוט שני כלי הרכב:** רכב מסוג מיצובישי מ.ר: 83-450-73 ורכב מסוג אאודי מ.ר 34-140-64. החילוט לטובת הקרן לפי פקודת הסמים.
26. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם 2 את העונשים הבאים:**
- א. **22 חודשי מאסר בפועל**, אשר מניינם מיום מעצרו (13.2.19).
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת סמים מסוג פשע.
- ג. 4 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנה מיום שחרורו ממאסר על עבירת סמים מסוג עוון.
- ד. **קנס כספי בסך של 5,000 ₪** או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.6.20. אם לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מידי.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, ז' כסלו תש"פ, 05 דצמבר 2019, בנוכחות הצדדים.